

Stk. 3. På steder, hvor der er lodstvang, må intet skib ind- eller udklareres af toldvæsenet, førend skibsføreren beviser, at han har betalt de taktmæssige ind- eller udlodningspenge. Skulle skibsføreren erklære, at han, førend han betaler lodspengene, vil indgive klage eller føre proces derom, må han dog ikke klareres, førend han har stillet antagelig sikkerhed for lodspengene og sagens omkostninger samt ved en skriftlig og med to vittighedsvidner undertegnet erklæring opgivet en på stedet bosat mand, for hvem klage og stævning skal kunne forkyndes med lovlig virkning.

§ 16. En lods fra et andet lodseri må ikke påtage sig lodsning ind i nogen havn, hvor lodser er ansatte, medmindre sådant udtrykkeligt er hjemlet ved det for hans lodseri gældende reglement, eller vedkommende havns lodser ikke kommer til stede, men ellers er lodserne berettigede til at lodse til alle de i reglementet for deres eget lodseri nævnte steder, uden at noget andet lodseri kan lægge dem hindringer i vejen.

Stk. 2. Lodserne er berettigede til med skibsførerens samtykke at forblive om bord i det skib, som de har lodset, og lodse det tilbage til det sted, hvorfra de har lodset det, men ellers må lodserne ikke tage returlodninger, medmindre det sker efter overenskomst mellem de vedkommende lodserier, eller ingen lodser er til stede på ankomststedet; dog skal ministeren, selv om ingen sådan overenskomst er indgået, være bemyndiget til, hvor det findes hensigtsmæssigt, at bestemme, at 2 lodserier skal have gensidig ret til returlodsning.

§ 17. Hvis en lodsning afbrydes derved, at vedkommende skib under vejs må benytte et andet dansk lodseris lods, vil skibets derpå følgende videre lodsning, derunder også en returlodsning, være at betragte som ny lodsning og at foretage af det lodseri, der ifølge de gældende reglementariske bestemmelser eller mulige overenskomster er nærmest berettiget dertil.

3. kapitel.

Om lodsningen.

§ 18. Lodserne skal, så længe søen er åben, have udkig på passende steder efter

ankommende skibe, og så snart et skib gør signal efter lods, hurtigst muligt bestræbe sig for at komme om bord på samme. Er en lods ikke sikker på, hvorvidt et skib har gjort eller gør signal efter lods, er det desuagtet hans pligt at gå skibet i møde.

Stk. 2. Lodsen skal under almindelige forhold søge det ham nærmeste skib, som gør lodssignal.

§ 19. Der skal ved ethvert lodseri forefindes det til lodstjenestens forsvarlige udførelse nødvendige fartøjsmateriel.

Stk. 2. Ministeren skal være bemyndiget til, når sådant efter de stedlige forhold findes formålstjenligt, at påbyde, at større lodserier, eventuelt med tilskud af statskassen, skal holde fartøjer med lodser stationerede på passende steder for hurtigere at kunne sende lods til de skibe, der gør signal efter lods. Hvor et fyrskib eller anden udliggende fyrstation kan benyttes til sådan udstationering, bør sådant ske, og i så fald skal lodseriet ikke bidrage til udgifterne ved skibet eller stationen, derunder indbefattet de nødvendige indretninger til lodsernes ophold om bord eller på stationen.

§ 20. Den skibsfører, som vil have lods, skal derom betimelig gøre signal fra skibet.

Stk. 2. Hvilket signal der fra skibene skal gives for lods om dagen og om natten, bestemmes ved kongelig anordning.

Stk. 3. Når lodsen er kommet om bord, skal lodssignalet straks borttages.

Stk. 4. Når en skibsfører vil have lods fra det sted, hvorfra han går ud, skal han betimelig forud bestille ham hos vedkommende lodseri.

Stk. 5. Kalder en skibsfører ikke på befalet måde lods om bord, da er lodserne ansvarsfri, hvis nogen ulykke skulle indtræffe.

§ 21. Enhver lods skal, når han forretter lodsning, have det anordnede lodsskilt hos sig, og for at de søfarende kan kende lods-fartøjerne, skal disse stedse, når de går ud på lodsning, føre de anordnede kendetegn.

Stk. 2. Endvidere skal lodserne, når de forretter lodsning, stedse have hos sig lodseriets særlige reglement og takst samt nogle lodssedler og et uddrag af denne lov.